

drift, og Amtsbarbererne have saameget mindre Grund til at besvære sig over den deraf muligt resulterende større Concurrence, som en saadan under de bestaaende Løngsforhold i samme Forhold kunde være bleven Følge af Meddelelsen af et større Antal. Frimesterbevillinger. I det man med Hensyn hertil isvrigt henholder sig til, hvad tidligere derfor er anført, skal det, forsaavidt Barbeerlauget som Argument herimod har paaberabt sig, at det af Artiklerne af 29de April 1684 fremgaaer, at de 21 Mestere i Bartsjærlauget (foruden Incorporations- og Borgerstabsgebyr) da har indbetalt hver 300 Rd., til Fordeel for Mesternes og deres Arvinger, ialt et Beløb af 6,300 Rd., paa hvilket de nuværende Barberer formeentlig nu skulde kunne gjøre Forbring, endnu blot tilføies, at hele denne Argumentation uden Tvivl turde grunde sig paa en Misforstaaelse. For Løngsartiklerne af 1684 bestod Lauget kun af 10 Medlemmer, hvis Antal ved Artiklerne forøgedes til 21. Naar det da i § 1 hedder: „at alle Mestere i Kjøbenhavn og Christianshavn skal indtræde i Lauget, indtil de blive 21 Mestere, og Enhver, som ikke allerede Løngsrettighed haver, skal give for Indtrædelsen 300 Rd., hvilke skulle komme Mesternes, **som i Lauget ere,** til lige Deling,“ maa det antages, at de 300 Rd. være en Slags Erstatning, som de, der dengang indtrædte i Lauget, skulde udrede til dem, som allerede være i samme, nemlig til de oprindelige 10 Mestere, og at den foreskrevne Deling mellem dem har fundet Sted strax.

Til Ovenstaaende, hvortil Ministeriet fremdeles maa henholde sig, skal man endnu sige, at det af Landstinget nedsatte Udvalg i sin over Udkastet afgivne Betænkning (see Rigsdagstidenden, 3die Session 1851, Anhang B Side 802-804) har udtalt sig mod, at der, naar Barbeerlauget ophæves, tilstaaes Barbeeramternes nuværende Besiddere Erstatning, samt at nu ogsaa Kjøbenhavns Magistrat næst at oplyse, at de benyttede Amters Antal fra 1851 til Udgangen af Aaret 1858 er sunket fra 8 til 5, og at det med Sikkerhed kan ventes i Lovbet af faa Aar at blive end hyderligere forringet, har udtalt sig derhen, at der desaarfsag nu

end mindre end tidligere kan være Spørgsmaal om Erstatning for Laugets Ophævelse. Ligesom Kjøbenhavns Communalbestyrelse og det kongelige Sundhedscollegium alt tidligere havde udtalt sig for den her paa ny foreslaaede Ophævelse af Examen for Barbeersvende, saaledes har sidstnævnte Collegium i Aaret 1855 endog andraget paa, at denne Examen uden Hensyn til om en Omordning af Barbeervæsenet i det Hele maatte befindes iærksfættelig, snarest muligt maatte blive afflasket, og Kjøbenhavns Magistrat har paa ny for Ministeriet fremhævet det U hensigtsmæssige i Bibeholdelsen af den omhandlede Examen, ved hvilken der examineres i visse til Lægevidenskabten hen hørende Fag, medens de Paagældende aldeles ikke prøves i de Færdigheder, der fordres af Barberer. Til § 5.

Naar Barbeervæsenet i det Hele ordnes efter de almindelige Principer for Haandværksnæringen, vil det findes i sin Orden, at de i den gjældende Lovgivning herom indeholdte almindelige Forskrifter t. Ex. om Forbrydelse af Borgerstabs, Forening af flere Næringsveie, Straffebestemmelser o. s. v. ogsaa finde Anvendelse paa denne Næringsgreen. Til § 6.

Medens ifølge Regjeringens tidligere Udkast de heromhandlede Prøver i Kjøbenhavn skulde aflægges for Overkirurgerne paa Frederiks og Almindelig Hospital, er det, i Overeensstemmelse med hvad der blev vedtaget ved Sagens Behandling i Folkethinget, i nærværende § foreslaaet, at Prøven ikkun bliver at aflægge for een af Overkirurgerne ved Stadens Hospitaler, hvilken Endring i det tidligere Udkast af Sundhedscollegiet er funden hensigtsmæssig.

Hvad Betalingen for Prøverne angik, blev samme af Folkethinget nedsat fra 5 Rd. til 1 Rd. for Enhver, der prøves. Ligesom Sundhedscollegiet imidlertid har anseet denne Nedsættelse i Betalingen for mindre passende, saaledes har heller ikke Ministeriet fundet Anledning til forsaavidt at fravige det oftnævnte tidligere Udkast.